

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Sądu Okręgowego Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2019 r. w S.

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 14 maja 2018 r. Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 marca 2018 roku do dnia 28 lutego 2020 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 maja 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała m.in., że organ rentowy dokonał błędnej oceny stanu jej zdrowia, gdyż po licznych operacjach nie jest w stanie wykonywać jakiegokolwiek pracy (odwołanie k.2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 4 maja 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a zatem ubezpieczona nie spełniła przesłanek do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. S. do 28 lutego 2018r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 2 października 2017r. o ustaleniu prawa do renty na okres od 23 sierpnia 2017r. do 28 lutego 2018r. k.86 akt

rentowych). W dniu 29 stycznia 2018r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.90 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 15 marca 2018r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 15 marca 2018r. k.91 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 4 maja 2018r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika k.119 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej z 4 maja 2018r. k.93 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 14 maja 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 14 maja 2018r. k.94 akt rentowych).

A. S. ma 51 lat i wykształcenie w zawodzie sprzedawc-magazynier. Przez 20 lat – od 1988r. do 2008r. ubezpieczona pracowała w firmie (...) Sp. z o.o. w P. jako operator w procesie produkcji cewek do telewizorów. Była to praca fizyczna wymagająca dźwigania. W okresie od 2 marca 2009r. do 31 października 2009r. była zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. w P. na stanowisku operator, a od 12 marca 2010r. do chwili wystąpienia z pierwszym wnioskiem o rentę w (...) Sp. z o.o. w niepełnym wymiarze czasu pracy jako kasjer-sprzedawca. Od 1 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2015r. pracowała w firmie (...) Sp. z o.o. w P. na stanowisku kasjer-sprzedawca. Dodatkowo w okresie od 2 maja 2015r. do 31 maja 2015r. ubezpieczona pracowała na podstawie umowy zlecenie jako sprzątaczką w firmie (...) Sp. z o.o. (świadczenia pracy k.7-9 i 74 akt rentowych, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7 k.15 akt rentowych, umowa zlecenie z 2 lutego 2015r. k.73 akt rentowych oraz oświadczenie ubezpieczonej k.64 akt sprawy). W okresie 15 lipca 2014r. do 1 lutego 2015r. oraz od 10 kwietnia 2015r. do 26 kwietnia 2015r. ubezpieczona była zarejestrowana jako osoba bezrobotna (zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy w G. z 2 czerwca 2015r. k.61 akt rentowych).

Ubezpieczona cierpi na zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego oraz zespół cieśni nadgarstków. W dniu 12 grudnia 2012r. przebyła leczenie operacyjne dyskopatii L4-L5 i L5-S1, a w dniu 3 czerwca 2013r. kolejne leczenie operacyjne dyskopatii C4-C5, C5-C6. W 2016r. ubezpieczona przebyła zabieg operacyjny usunięcia macicy, a w 2017r. usunięcia żylaków odbytu. W okresie od 25 maja 2018r. do 29 maja 2018r. ubezpieczona była hospitalizowana z powodu kamicy nerkowej. Pomimo przebytego leczenia u ubezpieczonej utrzymują się nadal dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego. W badaniu przedmiotowym stwierdzono osłabienie siły w dłoniach (zwłaszcza po stronie lewej) oraz ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego. Obecnie ubezpieczona oczekuje na operację cieśni nadgarstków, która zaplanowana jest na 2020r. Ubezpieczona nie może wykonywać pracy wymagającej dźwigania, przeciążania rąk oraz przebywania w długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa, co sprowadza na ubezpieczoną częściową niezdolność do pracy w okresie od 1 marca 2018r. do 28 lutego 2020r (opinia specjalisty medycyny pracy k.48-49 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo

niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak, to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłej z zakresu medycyny pracy L. M., która dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal osobą częściowo niezdolną do pracy z powodu schorzeń narządu ruchu. W złożonej opinii biegła wskazała, że rozpoznane schorzenia narządu ruchu naruszają sprawność organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji. Ubezpieczona nie może wykonywać pracy wymagającej dźwigania, przeciążania rąk, jak również przebywania w długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa. Analizując powyższą opinię biegłej Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie. Zdaniem Sądu opinia ta jest pełna, wyczerpująca i kompleksowo odnosi się do stanu zdrowia ubezpieczonej. Treść opinii biegłych nie daje podstaw do ustalenia, że doszło do poprawy stanu zdrowia ubezpieczonej od czasu, gdy była uznana za osobę częściowo niezdolną do pracy, przeciwnie pomimo przebytego leczenia u ubezpieczonej utrzymują się nadal dolegliwości bólowe szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego. Obecnie ubezpieczona oczekuje na operację cieśni nadgarstków, która zaplanowana jest na 2020r. Opinia została sporządzona po przeprowadzeniu badania podmiotowego i przedmiotowego ubezpieczonej, po analizie akt sprawy i dokumentacji medycznej ubezpieczonej.

Co do opinii biegłych ortopedy K. K., neurologa E. K., ginekologa S. B. i chirurga naczyniowego P. N. (na k.11-12, 26-27 i 40 akt sprawy), którzy stwierdzili, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy Sąd stwierdził, że opinie te nie mogą stanowić podstawy rozstrzygnięcia z uwagi na mało wyczerpujące i przekonujące uzasadnienie oraz brak wykazania poprawy stanu zdrowia ubezpieczonej. Wskazać dodatkowo należy, że choć wiodące schorzenia ubezpieczonej mają charakter neurologiczno-ortopedyczny, to nie bez znaczenia pozostaje również fakt upośledzenia sprawności kończyn górnych ubezpieczonej. Nie ulega wątpliwości, że wykonywanie pracy na stanowiskach dotychczas zajmowanych przez ubezpieczoną wymaga pełnej sprawności obu rąk. Występujący zespół cieśni nadgarstków, skutkujący bólami nadgarstków i osłabieniem siły w dłoniach (zwłaszcza po stronie lewej), z pewnością przyczynia się do niezdolności ubezpieczonej do pracy zgodnej z powiadanymi kwalifikacjami.

Sąd nie uwzględnił wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych, zgłoszonego w piśmie z 6 sierpnia 2019r. (na k.56 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii specjalisty medycyny pracy stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłej. Podkreślić bowiem należy, że biegła z zakresu medycyny pracy odniosła się do całokształtu schorzeń występujących u ubezpieczonej.

Reasumując mając na uwadze opinię biegłej z zakresu medycyny pracy L. M. (na k.48-49 akt sprawy) Sąd stwierdził, że ubezpieczona w dalszym ciągu jest osobą częściowo niezdolną do pracy w okresie od 1marca 2018r. do 28 lutego 2020r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.